

PADOMES DIREKTĪVAS NR. 89/104 (¹) 3.1. PANTA (g) APAKŠPUNKTS

1. Vai preču zīme ir uzskatāma par sabiedrību maldinošu un to neregistrē saskaņā ar 3.1. panta (g) apakšpunktu šādos apstākļos:
 - a) ar preču zīmi saistīta reputācija tika nodota kopā ar uzņēmumu, kurā ražoja preces, uz kurām šī preču zīme attiecas;
 - b) pirms preču zīmes nodošanas būtiskai attiecīgās sabiedrības daļai preču zīme saistījās ar to, ka to preču dizaina veidošanā vai preču izveidē, saistībā ar kurām preču zīme tika lietota, ir iesaistīta noteikta persona;
 - c) pēc preču zīmes nodošanas preču zīmes saņēmējs iesniedza pieteikumu preču zīmes reģistrācijai;
 - d) pieteikuma iesniegšanas laikā būtiska attiecīgās sabiedrības daļa kļūdaini uzskatīja, ka preču zīmes lietošana norāda uz to, ka preču dizaina veidošanā un preču izveidē, saistībā ar kurām preču zīme tika lietota, noteikta persona joprojām tika iesaistīta, un šī pārliecība iepirkšanās laikā ietekmēja šīs sabiedrības daļas rīcību?
2. Ja atbilde uz 1. jautājumu nav viennozīmīgi apstiprinoša, kādi citi faktori ir jāņem vērā, izvērtējot, vai preču zīmei piemīt tāds raksturs, ka tā ir uzskatāma par sabiedrību maldinošu un to neregistrē saskaņā ar 3.1. panta (g) apakšpunktu un, jo īpaši, vai ir nozīme tam, ka maldināšanas iespējamība laika gaitā varētu mazināties?

PADOMES DIREKTĪVAS NR. 89/104 12.2. PANTA (b) APAKŠPUNKTS

3. Vai reģistrētajai preču zīmei ir tendence maldināt sabiedrību, ja no tās lietošanas gūst labumu īpašnieks vai kāds cits ar viņa piekrišanu, un līdz ar to preču zīme ir atceļama saskaņā ar 12.2. panta (b) apakšpunktu šādos apstākļos:
 - a) reģistrētā preču zīme un ar to saistītā reputācija tika nodota kopā ar uzņēmumu, kurš ražoja preces, uz kurām šī preču zīme attiecas;
 - b) pirms nodošanas būtiskai attiecīgās sabiedrības daļai preču zīme saistījās ar to, ka to preču dizaina veidošanā vai preču izveidē, attiecībā uz kurām preču zīme tika lietota, tika iesaistīta noteikta persona;
 - c) pēc nodošanas tika iesniegts pieteikums par reģistrētās preču zīmes atceļšanu;
 - d) pieteikuma iesniegšanas laikā būtiska attiecīgās sabiedrības daļa kļūdaini uzskatīja, ka preču zīmes lietošana norāda uz to, ka preču dizaina veidošanā un preču izveidē, attiecība uz kurām preču zīme tika lietota, noteikta persona joprojām tika iesaistīta, un šī pārliecība iepirkšanās laikā ietekmēja šīs sabiedrības daļas rīcību?
4. Ja atbilde uz 3. jautājumu nav viennozīmīgi apstiprinoša, kādi citi faktori ir jāņem vērā, izvērtējot, vai reģistrētā preču zīmei ir tendence maldināt sabiedrību, ja no tās lietošanas gūst labumu īpašnieks vai kāds ar viņa piekrišanu, un tādējādi preču zīme ir atceļama saskaņā ar 12.2. panta (b) apakš-

punktu, un, jo īpaši, vai ir nozīme tam, ka maldināšanas iespējamība laika gaitā varētu mazināties?

(¹) Padomes Pirmā direktīva 89/104/EEK (1988. gada 21. decembris), ar ko tuvina dalībvalstu tiesību aktus attiecībā uz preču zīmēm, OV L 40, 11.2.1989., 1.-7. lpp.

Prasība pret Itālijas Republiku, ko Eiropas Kopienu Komisija iesniedza 2004. gada 17. jūnijā

(Lieta C-260/04)

(2004/C 217/27)

Eiropas Kopienu Tiesā 2004. gada 17. jūnijā izskatīšanai ir iesniegta prasība pret Itālijas Republiku, ko cēla Eiropas Kopienu Komisija, kuru pārstāv K. Wiedner, C. Cattabriga un L. Visaggio, pārstāvji.

Eiropas Kopienu Komisijas prasījumi Tiesai ir šādi:

— atzīt, ka Finanšu ministrijai atjaunojot 329 koncesijas līgumus derību rīkošanai zirgu skriešanās sacīkstēs, pirms tam neizsludinot konkursu, Itālijas Republika ir pārkāpusi caurskatāmības pamatprincipu un paziņojuma pienākumu, kas izriet no Līguma noteikumiem par brīvību veikt uzņēmējdarbību (43. un turpmākie panti), tāpat arī pakalpojumu sniegšanas brīvības principu (49. un turpmākie panti);

— piespriest Itālijas Republikai atlīdzināt izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Kaut arī derību rīkošana un likmju pieņemšana zirgu skriešanās sacīkstēs neietilpst Direktīvas 92/50/EEK par procedūru koordinēšanu valsts pakalpojumu līgumu piešķiršanai (¹) piemērošanas jomā, no sprieduma lietā C-324/98 Telaustria (²) izriet, ka valstu iestādēm, kas piešķir šādas koncesijas, tomēr ir jāievēro Līguma pamatprincipi, un, konkrēti, diskriminācijas aizlieguma princips pilsonības dēļ, kas ietverts EK līguma noteikumos par brīvību veikt uzņēmējdarbību un pakalpojumu sniegšanas brīvību (attiecīgi, 43. un turpmākie panti un 49. un turpmākie panti).

Tādējādi gan uz koncesijas līgumu piešķiršanu, gan uz to pagarināšanu un atjaunošanu attiecas minētie principi. Kopienu tiesībās koncesijas līguma pagarināšana vai atjaunošana ir līdzvērtīga jauna koncesijas līguma noslēgšanai, kurai tādēļ jānotiek, ievērojot šīs tiesības.

Kā Tiesa ir norādījusi 1999. gada 18. novembra spriedumā lietā C-275/98 Unitron Scandinavia un 3-S (³), diskriminācijas aizliegums pilsonības dēļ "jo īpaši, nozīmē caurskatāmības pienākumu, kas ļauj konkursa rīkotājam pārliecināties par tā ievērošanu".

Šis caurskatāmības pienākums prasa, lai konkursa rīkotājs garantētu katram iespējamajam pretendētājam pietiekamu informāciju, kas nodrošinātu konkurenci pieejā valsts līgumiem par pakalpojumiem, kā arī procesa objektivitātes kontroli.

Saskaņā ar Komisijas viedokli ir skaidrs, ka Itālijas iestādes, līdz 2006. gada 1. janvārim bez konkursa atjaunojot iepriekšminētos 329 koncesijas līgumus par derību rīkošanu un likmju pieņemšanu zirgu skriešanās sacīkstēs, tādu personu labā, ar ko šādi līgumi iepriekš bija noslēgti, nav ievērojušas caurskatāmības principu, uz kuru norādīts iepriekš.

(¹) EKOVL 209, 24.7.1992., 1. lpp.

(²) Recueil I-10745. lpp.

(³) Recueil I-8291. lpp., motīvu daļas 31. punkts.

Prasība pret Beļģijas Karalisti, ko Eiropas Komisija iesniedza 2004. gada 29. jūnijā

(Lieta C-275/04)

(2004/C 217/28)

Eiropas Kopienu Tiesā 2004. gada 29. jūnijā izskatīšanai ir iesniegta prasība pret Beļģijas Karalisti, ko cēla Eiropas Komisija, kuru pārstāv C. Giolito un G. Wilms, pārstāvji, kas norādīja adresi Luksemburgā.

Eiropas Komisijas prasījumi Tiesai ir šādi:

1. atzīt, ka

— neierakstot Regulas Nr. 1150/2000 (¹) 6. panta 3. punkta a) apakšpunktā minētajos kontos prasījumus, kuras ir konstatētas paredzētajā periodā,

un

— neveicot pārbaudi par to, vai kopš 1995. gada 1. janvāra ir notikuši citi novērojumi attiecībā uz pašu resursu padarīšanu par pieejamiem, kas ir radušies pēc vēlas ierakstīšanas Regulas 1150/2000 6. panta 3. punkta a) apakšpunktā minētajos kontos, iznīcinot ierakstus, kas attiecas uz šo periodu, un nenododot tos Komisijai, lai tā varētu aprēķināt saskaņā ar Regulas 1552/89 (²) 11. pantu iestājušos nokavējuma procentus sakarā ar nokavējumu padarīt pašu resursus par pieejamiem;

Beļģijas Karaliste nav izpildījusi tās saistības saskaņā ar Padomes 2000. gada 22. maija Regulas (EK, Euratom) Nr. 1150/2000 6. panta 3. daļu, 9., 10. un 11. pantu, ar ko īsteno Lēmumu 94/728/EK, Euratom par Kopienu pašu resursu sistēmu (³), kura ar 2000. gada 31. maiju atceļ un aizstāj Padomes 1989. gada 29. maija Regulu Nr. 1552/89, kas īsteno Lēmumu 88/376/EEK, Euroatom par Eiropas

Kopienas pašu resursu sistēmu (⁴), kuras mērķis ir identisks EK līguma 10. pantam.

2. piespriest Beļģijas Karalistei atlīdzināt izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Beļģijas Karalistes Kopienu kontu ierakstu noteikumu neievērošanas dēļ ir radušies nokavējumi attiecībā uz pašu resursu padarīšanu par pieejamiem. Dalībvalstīm ir pienākums ierakstīt nodibināto, garantēto un neapstrīdēto prasījumu summas Regulas 1150/2000 6. panta 3. punkta a) apakšpunktā norādītajos kontos ("A konti"), kamēr 6. panta 3. punkta b) apakšpunktā norādītie konti ("B konti") ir rezervēti vienīgi nodibinātajiem prasījumiem, kuri vēl nav piedzīti un kuriem nav nekāda nodrošinājuma. Summas, uz kurām attiecas saskaņā ar ārējā tranzīta sistēmas procedūru izsniegta garantija (T1, TIR karnete, ATA karnete utt.), var tikt ierakstītas atsevišķos kontos tikai tad, ja tās tika pienācīgi apstrīdētas, kas cita starpā nozīmē, ka tika ievēroti termiņi un ka prasība tika pieteikta rakstveidā.

Komisija nevar pieņemt Beļģijas izvirzītos nelikumību un novēloto ierakstu attaisnojumus.

(¹) Padomes 2000. gada 22. maija Regula (EK, Euratom) Nr. 1150/2000, ar ko īsteno Lēmumu 94/728/EK, Euratom par Kopienu pašu resursu sistēmu (OV L 130, 1. lpp.).

(²) Padomes 1989. gada 29. maija Regula Nr. 1552/89, kas īsteno Lēmumu 88/376/EEK, Euroatom par Eiropas Kopienas pašu resursu sistēmu (OV L 155, 1. lpp.).

(³) OV L 293, 9. lpp.

(⁴) OV L 185, 24. lpp.

Prasība pret Nīderlandes Karalisti, ko Eiropas Kopienu Komisija iesniedza 2004. gada 30. jūnijā

(Lieta C-282/04)

(2004/C 217/29)

Eiropas Kopienu Tiesā 2004. gada 30. jūnijā izskatīšanai ir iesniegta prasība pret Nīderlandes Karalisti, ko cēla Eiropas Kopienu Komisija, kuru pārstāv Hans Støvlbæk un Albert Nijenhuis, pārstāvji.

Prasītājas prasījumi Tiesai ir šādi:

— atzīt, ka, saskaņā ar noteiktiem sabiedrības Koninklijke KPN NV statūtu noteikumiem, proti, sabiedrības kapitāls ietver īpašu vārda akciju, kas ir Nīderlandes valsts īpašumā un kurai ir piešķirtas īpašas tiesības attiecībā uz noteiktu sabiedrības pilnvaroto orgānu pieņemto lēmumu apstiprināšanu, Nīderlandes Karaliste nav izpildījusi pienākumus, ko šai dalībvalstij uzliek EKL 56. un 43. pants;